

ninger gøres til underholdning/undervisning, og at børn ser på?»

Supplerende svar (9/1 04)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): I forlængelse af mit svar af 29. oktober 2003 på spørgsmål S 318 stillet af Christian H.

Hansen (DF) skal jeg hermed fremsende Justitsministeriets udtalelse om lovgrundlaget for at foretage slagtninger og aflivninger af dyr:

»Reglerne om slagtning og aflivning af dyr findes i dyreværnsloven og de tilhørende administrative forskrifter.

Efter dyreværnslovens § 13, stk. 1, skal den, der vil aflive et dyr, sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om aflivning af dyr, herunder om slagtning og om forbud mod visse aflivningsformer, jf. lovens § 13, stk. 2.

Denne bemyndigelse er udmøntet i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 1037 af 14. december 1994 om slagtning og aflivning af dyr med senere ændringer (herefter benævnt bekendtgørelsen). Reglerne i kapitel 2, 4, 8, 9 og 10 i bekendtgørelsen regulerer slagtning og aflivning uden for slagterier.

Det følger af § 3 i bekendtgørelsen, at dyrene skal beskyttes bedst muligt mod ophidselse, smerte og lidelse under fastholdelse, slagtning og aflivning. Af § 11, stk. 2, i bekendtgørelsen fremgår videre, at fjerkræ kan slagtes eller aflives ved dislokation af halsen. I § 36 er det bestemt, at dyrene skal fastholdes på passende måde, således at de beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, ophidselse, læsioner eller kvæstelser ved fastholdelse af dyrene inden bedøvelse, slagtning eller aflivning.

Det fremgår af § 42, stk. 2, i bekendtgørelsen, at fjerkræ kan aflives ved afhugning af hovedet.

Slagtning af får kan blandt andet ske ved bedøvelse med boltpistol efterfulgt af afblødning ved gennembrydning af mindst én af de to halspulsårer eller blodkar, som den udløber fra, jf. bekendtgørelsens § 41, nr. 1, jf. § 53.

Strafferammen for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser i dyreværnsloven og/eller bekendtgørelsen er bøde eller fængsel indtil fire måneder, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, nr. 1, og stk. 5, samt bekendtgørelsens § 68.

Såfremt forholdet har karakter af overanstrengelse, vanrøgt eller anden uforvarselig be-

handling af dyr, er strafferammen bøde eller fængsel indtil 1 år, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt. Har forholdet karakter af mishandling, er strafferammen fængsel indtil 1 år og i gentagelsestilfælde indtil 2 år, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 2. pkt.

Justitsministeriet har ikke grundlag for konkret at tage stilling til, om den foretagne slagtning af dyr på Vikingecentret i Ribe er sket i overensstemmelse med dyreværnsloven og de tilhørende administrative forskrifter.

Det bemærkes i øvrigt, at det i første instans ville være politimesteren i Ribe, der – typisk efter en anmeldelse – skulle tage stilling til, om der er rimelig formodning om, at der er begået et strafbart forhold. Det vil derfor ikke være rigtigt, at Justitsministeriet – der som klageinstans kunne komme til at tage stilling til sagen – udtaler sig herom på nuværende tidspunkt.«

Spm. nr. S 1253

Til skatteministeren (10/12 03) af:

Christian H. Hansen (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvilket provenutab der vil være forbundet med at momsfritage dyrlægeydelser til private?«

Begrundelse

Det diskuteres undertiden, om det vil være mest rimeligt at momsfritage dyrlægers ydelser til private. I forvejen er lægers, tandlægers, kiropraktorer og alternative behandleres sundhedsydelser momsfritage, hvis de opfylder særlige krav om timetal.

Af hensyn til den debat, der løbende er om emnet, vil det være nyttigt, at Skatteministeriet anslår, hvilket provenutab der vil være forbundet med også at momsfritage dyrlægeydelser til private. Der kan i beregningen eventuelt tages hensyn til, at antallet af solgte ydelser i et vist omfang vil stige, hvis der er afgiftsfrigtagelse.

Svar (23/12 03)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Først og fremmest er momspligtens omfang genstand for EU-harmonisering i 6. momsdirek-